

plena sunt et man' tue sordib' inq
nate. sed tñmodo incumbes cõtra
orientē respice hūc s̄monē frequen
ter iterās. Qui plasmasti me misere
re mei. Cū igil' trib' annis fuisse in
clusa. cōdoluit abbas pafuntius q
pfect' est ad abbatem anthonium
vt ab eo reqreret si remisisset illi de
us peccata. et narrata causa sanct'
anthoni' ouocatis discipulis suis
pcepit eis. vt illa nocte vigilates in
orōne singillatim p̄fisteret vt alicui
ex his dñis declararet cāz pro qua
paficius abbas venerat. Cū ergo
incessanter orassent abbas paulus
maior discipul' anthonij vidit subi
to in celo lectum p̄ciosis vestib' or
ditū q̄ tres virgines custodiebat.
Cūqz paulus diceret. gloria illa si
esset anthonij. vor dina respondit.
Nō est p̄ris tui anthonij h̄ thaysis
merec̄cis. Qd cū mane abbas pau
lus retulisset. Ignita dei voluntate
abbas pafunti' cū gaudio discessit.
Et mor pfect' ad monasteriū ho
stii celle dissipauit. Illa vero roga
bat vt adhuc manet inclusa. Dixit
aut ei Egredē qm̄ remisit de' peccā
tua. Et illa rñdit. Testor deū. q̄a ex
quo hoc ingressa sū ex omib' pecca
tis meis feci velut sarcinā et statui
an oculos meos. Et sicut nō disce
dit anhelit' de narib' meis sic non
discesserūt peccātua ab oculis mei
is h̄ flebaḡ sp illa s̄iderās. Cui ab
bas paficius dixit. Nō ppter tuaz
penitentiaz remisit tibi de' peccata
tua sed q̄ hūc timorē sp habuisti in
animo. Et cū inde illā eduxisset. xv
dies s̄guixit et paulauit in pace.

Abbas q̄ effrem aliam meretricez
simili fere modo conuertere voluit.
Nam cū illa meretrice sanctū effrez
ad peccāduz impudenter alliceret.
Dixit ei effrem. Sequere me Qua
sequente. cū ad quendā locum vbi
erat magna multitudo hominū ve
nisset. dixit ei. Vede hic vt omiscear
tecum. Et illa. Quomodo possum
hoc facere tāta multitudine hic stā
te? Et ille si hoīes erubescis nonne
magis tuū debes erubescere crea
torem qui reuelat occulta tenebra/
rum? Illa autem ɔfusa recessit.

De nomine
yonisius interpretaſ vche
menter fugiens. Nel dicit
dyonisius a dyo qd ē duo
et nisus qd est eleuatio quasi scdm
duo eleuat' scz fm corpus et aiām
Nel dicit a dione quod est venus
scz dea pulcritudinis q syos quod
est de' quasi pulcer deo. vel vt qui
dā aiunt dicit a dyonisia que vt di
cit ysidorus est quedaz gemma ni
gra valens ɔtra ebrietatē. Sunt igi
tur vehementer fugiens de mūdo
per pfectaz ab renūciationez. eleua
tus per internaz ɔtemplatic nē pul
cer deo p decorē virtutum. valens
peccatoribus ɔtra ebrietatem vici
orum. hic ante quesionē multa p/
nomina habuit. Vocatus est enim
ariopagita. Item dictus est theoso
phus id est deum sapiens. Item a
grecorum sapientibus v̄sq; hodie
dicitur peristera vranos quod lati
ne dicitur ala celi quia in celum ala
spiritualis intelligentie mirabiliter

volavit Item dicit^{ur} est macharius
id est beat^{us} Item dicit^{ur} est a pma io-
nie^{is} Jonica aut ut ait papias vna
est ex linguis greco^{rum} vel ionice sc̄
genera rotūd^{rum} colūnāz Vel io-
nicū ut idem dicit est pes qui habet
duas correptas fillas et duas lon-
gas Per qđ ostendit q̄ ip̄e fuit de-
um sapiens p occulto^{rum} inuestigati-
onē. ala celi p celestīū cōtemplatiōz
beat^{us} p eterno^{rum} bono^{rum} possesso-
nē Per alia ostendit q̄ ip̄e fuit mi-
rabilis rethor. p eloquentiaz ecclie
sustentator. p doctrinaz breuis sibi
p humilitate long^{us} alij s p caritatē
Augustin^{us} aut in li. viii. de ciuit. dei
dicit q̄ ionicū est gen^{us} p̄ho^{rum} sc̄ ita-
licū qđ est ex parte italie et ionicuz
qđ est ex pte grecie Quia ergo dy-
onisius sūm^{us} erat p̄hs. ideo antho-
nomatice dicebat^{ur} ionic^{us} Ei^{us} passio-
ne et vitā grece dictauit methodi^{us}
latine aut anastasius apostolice se-
dis bibliothecari^{us} ut dicit ignarus
remorum episcopus.

De sancto dyonisio

Dyonisius ariopagita a bto
paulo apstl. ad fidē xp̄i con-
uersus fuit Qui ariopagi-
ta a vico citatis in quo habitabat
dicit^{ur} fuisse dici^{er} Ariopag^{us} enī erat
vic^{us} martis in quo erat templū ei^{us}
Athenien^{is}. enī singulos vicos deno-
minabāt a dñs q̄s colebant. vt vi-
cū in quo colebat^{ur} mars vocabant
ariopaga. q̄ arios dñi mars et pa-
g^{us} vic^{us} dñi vobant panopagū et
ita a singulis dñs singulos vicos
denominabant^{ur} Ariopag^{us} at erat vic^{us}
excellētior q̄ ibi erat curia nobiliū

et scole liberaliū artiū In h̄igis vi-
co morabāt dyo. maxi^{us} p̄hs. q̄ ob-
plenitudinē dino^{rum} numinū et sapiē-
tie Theosoph^{us} id ē dñi sapiēs dice-
bat. erat et secū appollophan^{eius}
cōphs Ibi etiā erat epicuri q̄ pone-
bat felicitatē hois i sola corporis vo-
lupte et stoyci q̄ in sola aimi vttute
In die igis dñice passionis cū tene-
bre facte fuissent sup vniuersā terrā
p̄hi q̄ erat athenis nō poterāt hu-
iūsmodi cāz in cāis naturalib^{us} inue-
nire Nō fuit enī natūralis eclipsis so-
lis. tū q̄r luna fere erat a regiōe ad
solē. eclipsis vno fieri solet tm̄ in si-
do solis et lune Luna aut tūc erat
xv. et ita in pfecta distantia a sole.
Tū q̄r eclipsi nō auferit lumē in vni-
uerlis ptib^{us} terre Tū q̄r p tres ho-
ras durare nō pōt. Hui^{us} meminit
Dyo. in epistola ad appollophanū
dicens. Obsuti namq^z orbes vni-
formiter tenebraz caligine tabescē-
te vt purgatum redi^{ct} solis dyame-
trū. regulā p̄hi aridei assumpsi^mus.
Cūq^z repperim^{us} qđ erat notissimū
solē pati molestias nō debere. aio
ad te pericie vaste sacrariū adhuc
nescius tātē rei misteriū Qui inquā
speculū doctrine appollophano his
secretis ascribis? Ad qđ tu tm̄ ore
diuino et nō huāni sensus sermone
dixisti O bone dyonisi diuinariū p
mutatiōes sūt rez Deniq^z notatū
serie diē et annū annūtiationis quē
paul^{us} nostris aurib^{us} suspensis into-
nuit singulis acclamantib^{us} recorda-
dari exptus dedi veritati man^{us} et
falsitatis sū nexib^{us} absolut^{us}. hec dy-
onis. Hui^{us} etiā meminit in ep̄la ad

ij z